

**การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนา
ความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา
และความสามารถในการกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
The Development of English Instructional Activities Based on
Vygotsky's ZPD for enhancing English language Skills and
Self-Regulation of Mathayom Suksa 6 Students**

ผู้วิจัย นางสาวพรพรรณ นิลเขต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ดร.ไพสิฐ บริบูรณ์ (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา จันทะดวง

Researcher : Miss. Praoporn Nilkhet;

Thesis Advisors : (1) Dr. Paisit Boriboon (2) Asst. Prof. Kanjana Chanthaduang

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (2) เปรียบเทียบทักษะทางภาษาระหว่างก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี (3) ศึกษาทักษะทางภาษาหลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกีกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด (4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรพรรณอุฎาจารย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกีหลังการร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนการได้ร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะทางภาษาของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกีหลังร่วมกิจกรรมนั้น คิดเป็นร้อยละ 83.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกีหลังร่วมกิจกรรม ซึ่งนักเรียนทำการประเมินตนเอง สูงกว่าช่วงก่อนร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อครูทำการประเมินความสามารถดังกล่าวปรากฏผลเช่นกันว่า ความสามารถช่วงหลังร่วมกิจกรรมนั้นสูงกว่าช่วงก่อนร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบวัดความสามารถในการกำกับตนเองเพิ่มเติมและแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมาย วางแผนการทำงาน มีการดำเนินงาน ตลอดจนสามารถติดตามงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครูผู้สอน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการให้ความช่วยเหลือกันและกัน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ABSTRACT

The purposes of this research are: (1) To develop English instructional activities based on Vygotsky's ZPD in order to enhance English language skills and self regulation of Mathayom sukka 6 students, (2) To compare English language skills of Mathayom sukka 6 students between before and after participating in English instructional activities based on Vygotsky's ZPD, (3) To study English language skills of Mathayom sukka 6 after participating the English instruction activities based on Vygotsky's ZPD justified by the evaluative set rate. (4) To compare capacity of self regulation of Mathayom sukka 6 students between before and after participating in English instructional activities based on Vygotsky's ZPD.

The subjects of this research selected by cluster random sampling are 40 students in one class of Mathayom sukka 6, Pannawudhajara School, 2nd semester, academic year of BE 2553.

The findings of this research are as follows:

1. English language skills of students who participated in the English instructional activities based on Vygotsky's ZPD are higher than those of before doing the activities. Its statistic significant level is at .01.

2. Percentage of English language skills of students who participated in English instructional activities based on Vygotsky's ZPD is 83.06. It is higher than the set rate.

3. Students' capacity of self regulation after participating in English instructional activities base on Vygotsky's ZPD evaluated by the students themselves is higher than that of before participating in the activities. Its statistic significant level is .01. In addition, the students' capacity of self regulation evaluated by teacher is also the same that of students with the statistic level of .01

4. The analytical result of qualitative data according to the assessment form of self-regulation and the learning log reveal that students are able to set the objectives, plan, do and check their work on their own. Besides, they gain their desirable characteristics such as avidity for learning, good attitude toward learning English, interaction among students and a teacher or students and students, exchanging and assisting one another, pride in their own work and being able to apply knowledge and language capacity in their real lives.

ภูมิหลัง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ช่วยทำให้ผู้คนสามารถติดต่อกันได้ในวงกว้าง โดยเฉพาะในประเทศมหาอำนาจซึ่งล้วนเป็นประเทศที่มีความสำคัญ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาและด้านอื่นๆ ของสังคมโลกในยุคปัจจุบัน เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนทั้งโลกใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างกันมากที่สุด จนทำให้กลายเป็นภาษานานาชาติ (International Language) หรือ ภาษาสากล (Global Language) ประเทศต่างๆ กว่า 50 ประเทศทั่วโลกได้ประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ อีกทั้งองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาหลักสำหรับการสื่อสารด้วย เดวิส แกรดดอล (Davis Graddol) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษผู้ทำงานวิจัย เรื่อง ภาษาอังกฤษในอนาคตปีคริสต์ศักราช 2006 (English Next 2006) ให้กับบริษัท เคาน์ซิล กล่าวถึง แนวโน้มความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ในอนาคตผู้เรียนภาษาอังกฤษจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและคาดว่าประมาณปีคริสต์ศักราช 2015-2020 จำนวนผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 พันล้านคน และจากการสำรวจในปีคริสต์ศักราช 2002 พบว่าในโลกอินเทอร์เน็ตมีเว็บเพจ (Web pages) ประมาณ 2,000 ล้านหน้า ที่มีข้อมูลข่าวสารในเว็บเพจจำนวนดังกล่าวส่วนใหญ่ เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด (British Council. online, 2553 : unpagged)

ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนต้องเรียนรู้ สำหรับในประเทศไทยนั้น โรงเรียนถือได้ว่าเป็นสถาบันหนึ่งที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะ เฉพาะของภาษา ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและ

กิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ควบคุมกันไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learning-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วัฒนธรรม ค้นหาคำความรู้ ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพด้วย (กรมวิชาการ. 2546 : 4)

จากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กรมวิชาการ. 2546 : 8)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียนของประเทศไทย จากอดีตจนถึงปัจจุบันยังไม่บรรลุจุดประสงค์ จะเห็นได้จากการศึกษาของ เสงี่ยม โตรัตน์ (2538 : 93) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรีหรือปริญญาโท จากสถาบันการศึกษาไทยส่วนมาก ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้การได้ และจากรายงานผลการประเมินการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาในรอบปี พุทธศักราช 2548 โดยสำนักงานพัฒนากฎหมายการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ รายงานผลการเรียนรู้ระดับขั้นพื้นฐาน

ของผู้เรียน ด้านความรู้ 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน อยู่ในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 38.42 (วิทยากร เชียงกุล. 2550 : 89) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550-2551 พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ค่ากลางของทุกโรงเรียนทั่วประเทศเท่ากับ 27.43 และค่ากลางของทุกโรงเรียนในจังหวัดสกลนคร คือ 26.64 ค่ากลางกลุ่มต่ำ คือ 26.50 คะแนนของนักเรียนโรงเรียนพรหมานุเคราะห์ อำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร มีผลการประเมินที่ระดับ 25.00 ต่ำกว่าค่ากลางกลุ่มต่ำ 1.50 (สรุปรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนพรหมานุเคราะห์. 2552 : 20)

จากรายงานการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดังกล่าวมาแล้ว พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เช่นเดียวกับกับปัญหาผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำของนักเรียนโรงเรียนพรหมานุเคราะห์ มีสาเหตุหลายด้าน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และหลักสูตร จากสภาพทั่วไปของผู้เรียนในโรงเรียนพรหมานุเคราะห์นั้น มีภูมิหลังด้านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีโอกาสฝึกและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง จึงส่งผลให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียนนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อีกทั้ง ผู้เรียนเคยชินกับการเรียนรู้ด้วยการท่องจำเพื่อการสอบ ไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ในขณะที่การสอนภาษาในปัจจุบันจะเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร และคำนึงถึงแนวทฤษฎีการรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ กระบวนการเรียนการสอนในลักษณะฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนมี

ประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ในสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้เกิดการสื่อสาร ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษจริงในชีวิตประจำวัน ปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่า ขาดความสนใจในภูมิหลังและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งยังคงจัดการเรียนการสอนแบบเดิมคือ ยึดครูเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน อีกทั้งเน้นการสอนเนื้อหาโครงสร้างทางไวยากรณ์ ไม่ใช่หน้าที่ของภาษา มีการแปลและถาม ตอบ คำถาม ให้ผู้เรียนจดสิ่งที่ครูสั่งและฟังที่ครูพูด (สรุปรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนพรหมานุเคราะห์. 2552 : 42) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ ศิริทวี (2541 : 37) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อการสอบมากกว่ามุ่งให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน มีข้อจำกัดด้านการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระที่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะไม่สามารถใช้อังกฤษในชีวิตจริงได้ ซึ่งสัมพันธ์กับความคิดเห็นของ กอบแก้ว วิมานจันทร์ (2542 : 4) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนภาษา อังกฤษจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ นับตั้งแต่ก้าวแรกที่ก้าวเข้าไปในชั้นเรียน บทบาท ปฏิบัติการ วิธีการสอนต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อบรรยากาศภายในชั้นเรียนต่อความรู้สึกของผู้เรียนและต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กุลทีนิ จำปาเรือง (2542 : 3) ได้กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้การเรียนรู้อังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนจำนวนมากขาดความกระตือรือร้นและขาดความมั่นใจในการเรียน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่น่าสนใจ เนื่องจากครูยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง

จากสาเหตุที่ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว แนวทางในการแก้ปัญหา คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาในระดับที่สามารถสื่อสารได้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาขีดความสามารถของตนเองตามศักยภาพและมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขหรือเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น อาจทำได้ด้วยการเสริมสร้างคุณลักษณะที่สำคัญสองประการ คือ ทักษะทางภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้และการกำกับตนเอง หมายถึง การใช้กลวิธีในการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินงานและการติดตามผลทั้งด้านพฤติกรรม ด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านแรงจูงใจของตนเอง เพื่อให้บรรลุสิ่งที่มุ่งหวังได้ด้วยตนเอง (Berk and Winsler. 1995 : 171; Schumk. 1991 : 348 ; Stuart-Hamilton. 1995 : 134)

การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งประกอบด้วยทักษะทางภาษาและการกำกับตนเองไปพร้อมๆ กัน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการนำไปสู่การคิดระดับสูงและการสร้างความรู้ขึ้นภายในตนเองตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคมวัฒนธรรมของไวโกตสกี ซึ่ง ลิสเบท ไคซอน-คราอุส (Lisbeth Dixon-Krauss. 1996 : 20-22) ได้สรุปวิธีการเรียนรู้ตามแนวคิดของไวโกตสกีไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับคนอื่นที่มีความแตกต่างกัน โดยมีการเชื่อใจ ความแตกต่างทางวิสัยทัศน์ ประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ของแต่ละบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมากกว่า ความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในการกำหนดบทบาทหน้าที่ การร่วมกันแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูล บอกรับกลับแก่สมาชิกและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพการเรียนรู้และคอยให้ความช่วยเหลือ โดยให้ความสำคัญกับความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและพยายาม

ส่งเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน แล้วลดระดับความช่วยเหลือลงเมื่อพบว่าผู้เรียนเกิดพัฒนาการและทักษะทางภาษาโดยสามารถนำภาษามาใช้ในการสื่อสารได้เอง ไวโกตสกีเชื่อว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) จะส่งผลให้เกิดพัฒนาการด้านต่างๆ โดยเฉพาะพัฒนาการในการทำงานทางความคิดระดับสูง (Higher Mental Function) และกระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีการร่วมมือกัน มีการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าและมีการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือทางความคิด (Psychological Tool) ภายใต้งานใจดังกล่าว จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการในการทำงานทางความคิดระดับสูงขึ้นภายใน “พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ” (Zone of Proximal Development : ZPD) ของเด็กแต่ละคน ซึ่งพัฒนาการดังกล่าวจะส่งผลต่อความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีศักยภาพภายในตนเอง และสามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ โดยการสามารถใช้ภาษาในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นการสร้างความหมายผ่านทางภาษา จะทำให้เกิดพัฒนาการของกระบวนการคิดระดับสูงขึ้น และกระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นในสองระยะ คือ ระยะแรก เกิดขึ้นขณะที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยมีภาษาเป็นสื่อกลาง จากนั้น จึงเกิดขึ้นในระยะที่สอง ซึ่งเป็นกระบวนการในการพัฒนาการทำงานทางความคิดระดับสูงในตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเรียกว่า “การสร้างการเรียนรู้ขึ้นภายในตนเอง (Internalization)” (Vygotsky. 1978 : 27, 90, 128 ; Wink and Putney. 2001 : 150) จากแนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนั้น ผู้สอนควรตระหนักถึงธรรมชาติด้านสังคมวัฒนธรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียน

กับคนอื่น ๆ โดยผู้สอนจัดสถานการณ์หรือให้งานที่ท้าทาย และใช้ภาษาเป็นเครื่องมือกระตุ้นในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารกับตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งประเมินความสามารถในการทำงานที่หลากหลาย ตลอดจนให้โอกาสผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และควรเตรียมการช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางความคิดและทักษะทางภาษาตามศักยภาพของแต่ละคน

สำหรับในประเทศไทยปรากฏว่า ได้มีผู้นำแนวคิดของไวทกอสกี มาเป็นแนวทางการศึกษาการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเน้นการทำงานหรือเรียนรู้ร่วมกัน ปฏิสัมพันธ์และการช่วยเหลือกันของผู้เรียน ตลอดจนการใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ มาเป็นกรอบของการวิจัยทางการศึกษากับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา เช่น สรिता ชุตวงแก้ว (2535 : 125) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนหาดอมรา อักษรลักษณ์วิทยา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันกับ ฉันทนา นันทแก้ว (2535 : 129) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนบ้านบัว จังหวัดน่าน จำนวน 60 คน ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีการวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนได้พัฒนาทักษะในด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ

ชินะพัชญ์ ชื่นเดชุ่ม (2542 : 158) ที่ได้ใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวทกอสกี ที่มีต่อทักษะภาษาไทย ความคงอยู่ของทักษะภาษาไทย การกำกับตนเองและความคงอยู่ของการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่า กลุ่มทดลองย่อยทุกกลุ่ม มีคะแนนทักษะทางภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างจากกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบแลกเปลี่ยนบทบาทจะได้รับการประเมินจากอาจารย์ผู้สอนวิชาต่างๆ ว่ามีการกำกับตนเองดีกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ZPD) ของไวทกอสกี ที่กล่าวว่า มีการพัฒนา 3 ระยะกับนักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทำการทดลองโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) 3 วงจร พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนประกอบด้วย 3 ระยะ ที่นำเอา ZPD ไปใช้เพื่อให้นักศึกษาวิเคราะห์ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level : ADL) ก่อนการสร้างความตระหนักในศักยภาพและปัญหาการเขียนของตนเอง ตลอดจนองค์ประกอบของการเขียนอนุเลข เพื่อจะนำไปใช้ในการพัฒนางานเขียนโดยมีผู้สอน เพื่อน แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีเข้าช่วย และต้องจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้สอนช่วยผู้เรียนและผู้เรียนช่วยตนเอง จนสามารถใช้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการทำให้การเขียนของตนเองมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น รวมทั้ง สุภาพร พันธุ์เชื้อ (2551 : 46) ได้ทำการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเขียนก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13

โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความวิตกกังวลในการเขียนลดลง

จากการศึกษาแนวคิดของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่จัดกระทำจากประสบการณ์ และสิ่งเร้าภายนอก คือ สังคมและวัฒนธรรม สร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายในแต่ละบุคคล โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ทำให้เกิดทักษะทางภาษาและสามารถกำกับตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและทำการทดลองจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี
3. เพื่อศึกษาทักษะทางภาษาหลังการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี กับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรธนา วุฒาจารย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 150 คน โดยนักเรียน ทั้ง 4 ห้อง มีความสามารถใกล้เคียงกันเพราะโรงเรียน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนพรธนา วุฒาจารย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ได้มาโดยวิธีการแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เป็นข้อทดสอบที่วัดทักษะทางภาษาด้านความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการนำไปใช้ ประกอบด้วย แบบวัดทักษะจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดทักษะการฟังเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42–0.67 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24–0.40 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ .85

ตอนที่ 2 แบบวัดทักษะการพูด เป็นแบบอัตนัย กำหนดให้ผู้เรียนพูดสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นคู่ โดยนำหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ร่วมกันสร้างเป็นบทสนทนา คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดของแบบวัดทักษะทางภาษา (การพูด) เท่ากับ 0.94

ตอนที่ 3 แบบวัดทักษะการอ่าน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.42–0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24–0.64 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ .91

ตอนที่ 4 แบบวัดทักษะการเขียน เป็นแบบอัตนัย ให้ผู้เรียนเขียนเรื่องโดยรวมหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นเรื่องเดียวกัน คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดของแบบวัดทักษะทางภาษา (การเขียน) เท่ากับ 0.92

2.2 แบบวัดความสามารถในการกำกับตนเอง 2 ฉบับ คือ

2.2.1 แบบวัดความสามารถในการกำกับตนเอง ประเมินโดยนักเรียนโดยมีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อค่า t (t -test) เท่ากับ 44.35** ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91

2.2.2 แบบวัดความสามารถในการกำกับตนเอง ประเมินโดยครู มีค่า t (t -test) เท่ากับ 20.18** ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94

2.3 แบบบันทึกการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามกว้างๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้บันทึกในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้หลังเรียนแต่ละชั่วโมง โดยการเขียนบรรยายตามประเด็นคำถาม 6 ประเด็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดแบบแผนการทดลอง การวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวหรือรายการเดียว มีการวัดก่อนทดลองหนึ่งครั้ง และหลังทดลองหนึ่งครั้ง (One Group Pre Test–Post Design)

2. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการกำกับตนเองสำหรับนักเรียน

2.2 ทดลองสอนโดยดำเนินการสอนตามแนวคิดทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของไวทกอดสกี โดยการใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 19 ชั่วโมง ซึ่งหลังจากการสอนในแต่ละชั่วโมง ผู้เรียนจะเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ และส่งให้ผู้วิจัยในชั่วโมงถัดไป และผู้วิจัยจะทำการตรวจ และส่งข้อมูลย้อนกลับในชั่วโมงถัดไป

2.3 หลังการทดลอง ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการกำกับตนเองสำหรับนักเรียน

2.4 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ
ทักษะภาษาอังกฤษ

2.1 การหาค่าความยาก (Difficulty)

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก ตามวิธีของ เบรนแนน
(Brennan)

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้
สูตรในการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของคูเดอร์-
ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

2.4 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนี
ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะภาษาอังกฤษ และ
ความสามารถในการกำกับตนเองหลังเรียนและก่อน
เรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ร่วม
กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด
การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี
หลังการร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนการได้ร่วมกิจกรรม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะทางภาษาของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรม
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนา
ความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี หลังร่วม
กิจกรรมนั้น คิดเป็นร้อยละ 83.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์
ที่ตั้งไว้

3. ความสามารถในการกำกับตนเองของนักเรียน
ที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด
การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี
หลังร่วมกิจกรรม ซึ่งนักเรียนทำการประเมินตนเอง
สูงกว่าช่วงก่อนร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และเมื่อครูทำการประเมินความสามารถ
ดังกล่าวปรากฏผลเช่นกันว่า ความสามารถช่วงหลังร่วม

กิจกรรมนั้นสูงกว่าช่วงก่อนร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามแบบวัด
ความสามารถในการกำกับตนเองและแบบบันทึกการ
เรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมาย
วางแผนการทำงาน มีการดำเนินงาน ตลอดจนสามารถ
ติดตามงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้
ยังทำให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่
ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีการปฏิสัมพันธ์
ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครูผู้สอน
มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการให้ความช่วยเหลือกัน
และกัน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง
 ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ครู
หรือผู้ที่สนใจสามารถนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เช่น ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การวัดผล
ประเมินผล วิธีการช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในขณะที่ทำ
การเรียนรู้ เป็นต้น ไปใช้ประโยชน์ หรือประยุกต์ ปรับใช้
กับรายวิชาที่สอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนา
ความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกี ที่มีต่อตัว
แปรตามอื่นๆ เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมการ
ทำงานกลุ่ม การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวคอตสกีกับแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษแบบอื่นๆ ตลอดจนรูปแบบวิธีสอนอื่นๆ

2.3 ควรมีการวิจัยในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีธรรมชาติวิชาคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

กอบแก้ว วิมานจันทร์. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

กุลทีนิ จำปาเรือง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียน ศิลปะภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

จิราภรณ์ ศิริทวิ. “เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้.” วารสารวิชาการ. 1(9) : 2541.

ฉันทนา นันทแก้ว. การศึกษาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหาทวิวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.

ชินะพัฒน์ ชื่นเดชุ่ม. ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอน ตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวคอตสกี ที่มีต่อทักษะทางภาษาไทย และการกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. การใช้แนวคิดเรื่อง พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของไวคอตสกี เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.

พรธนาวุฒาจารย์, โรงเรียน. สรุปรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนพรธนาวุฒาจารย์ 2552. สกลนคร : โรงเรียนพรธนาวุฒาจารย์, 2552.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2551.

วิทยากร เชียงกุล. รายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2549/2550 การแก้ปัญหาและปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบของครุฑ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น, 2551.

วิชาการ, กรม. คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

_____. แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2546.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. “ศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง,” วารสารทับแก้ว. 2540 (6) : 95-108 ; 15 มิถุนายน 2540.

สรिता ชูดวงแก้ว. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535.

สุภาพร พันธุ์เชื้อ. การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

Berk, Laura E. and Winsler, Adam. Scaffolding Children's Learning : Vygotsky and Early Childhood Education. Washington DC : National Association of Young Children, 1995.

Bruke, K. Why Do We Have to Study English?, [Online]. Available : <http://britishcouncil.org/learning-research-englishnext.ht>. (2010, January 15)

Lisbeth, Dixon-Krauss. Vygotsky in The Classroom : Mediated Literacy Instruction and Assessment, 1996.

Schunk, Dale H. and Zimmerman, Barry J. "Social Origins of Self-Regulation Competence," Educational Psychologist. 32(4) : 1994.

Vygotsky, L.S. Mind in society : The Developmental of Higher Psychological Process. Edited by Michael Cole, Vera John-Steiner, Sylvia Scribner, and Ellen Souberman. Cambridge, Massachusetts, London : Harvard University Press, 1978.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร